

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 6 frt.
Fél évre . . . . . 3 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előzetési csempén a kiadóhivatalnál lehet
B-Gyarmaton.

Előzetési pénsek, reclamációk és hír-
detések a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap eszlelmi részére s a nyilttár
vonatkozó minden közlemények a szer-
keztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: öt hasábol petitor
6 kr. — Nagyobb és többszöri hirdes-
tések jutányosan eszközöltetnek.

Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilttár garmond sora 20 kr.

Reményfy József †

Október hó 29-én szombaton délután 2 óra után nagy izgatottságban volt B-Gyarmat városa. Híre kerekedett annak, hogy Reményfy meghalt. A nép csoportosan tödult Reményfy házához, hol azon értesítést nyerte, hogy Reményfy nem halt ugyan még meg, de utolsiban van. A nagy beteg végső vonaglásához Dr. Feledi Ferencz orvosunkat hívták meg. Dr. Feledi már d. u. 2 órakor kijelentette, hogy Reményfy az elhatalmasodott athma folytán menthetetlen s legfeljebb egy óráig élhet. Ugyis történt. Reményfy József d. u. 3 órakor rövid agonizálás után megszűnt élni. A váratlan hír és megrendítő esemény villám sebeseen terjedt el a székvárosban. A Népbank igazgatóságának tagjai, akik Reményfytól, mint a Népbank igazgatójától néhány óra előtt a letárgyalandó ügyekre nézve írott tárgysorozatot kaptak, felugráltak helyeikből, s beszüntették a tárgyalásokat. Legtöbbször a gyász hírt el sem akarták hinni, oda siettek Reményfy házához, hol csakugyan biztos értesítékre esett azon szomorú esemény, hogy Reményfy József nincs többé az élők sorában.

Még azon órában, hogy a nagyszékű kilehelte lelkét, a város összes közintézményei: kitérték a gyászlobogót. A vármegyeházán, a városházán, a takarékpénztári és népbanki épületeken, a népkör és ügyvédi kamara helyiségein kitűzött zászlók hirdették, hogy a vármegyének és a városnak nagy halottja van.

Azon lázas izgatottság, hogy úgy mondjuk idegesség, mely Reményfy József halálhíre folytán keletkezett, annak a tanubizonyosága, hogy Reményfy József nem közönséges ember volt.

De kitudná őt igazságon jellemezni az ő váratlan kimulásának perceiben; hol van

az az életleíró, aki oly érdekes életet, mint a milyen Reményfyé volt, a gyászeset hatása alatt hiven és tárgyilagosan visszatükröztetni tudná?!

Ha hasonlattal akarunk élni, szellemére nézve olyan volt ő kisebb társadalmi körünkben, mint a dícső Görögthon Alcibiadese, ihletve oly geni által, mely ha akart teremtett és ha akart rombolt, emelt és sujtott. A végletek találkozására egy hatalmas főben, mely méltán sorozható a legérdekesebb tanulmány fők közé.

A hol ő megjelent és felszólt, a nagy ész iránti tisztelet, legtöbbször pedig erkölcsi pressió vett erőt a kedélyeken; az ő eszének hatalma és fölénye mindenkit hallgatásra kényszerített; ha valamely tárgyhoz hozzá szólt, azt minden oldalról annyira kimerítette, hogy ahhoz csak az szólhatott hozzá, akinek viszketege a felszólalás. Bonyolult ügyekben az Ariadne fonalat ő adta kézbe, a kútba dobott követ ő húzta ki, indítványai javaslatai korrektek és a fenforgó körülményeknek legmegfelelőbbek voltak. Bármely természetű ügyben, lett legyen az igazságos vagy más természetű ügy, ha Reményfy felszólt, az ő beszédét élvezettel hallgatta végig még a legnagyobb ellensége is, dacára annak, hogy a kifejezésekben nem volt épen válogató.

A közügyek szolgálatában Reményfy 3 év tized alatt a legfontosabb tényező volt. Alig volt a vármegyében bizottság, melynek ő tagja nem lett volna. B-Gyarmat városának közdolgaiban ő vitte a legnagyobb szerepet, s meg kell vallani, hogy helyét mindig a legpontosabban töltötte be. Alig volt egyesület, melynek ő elnöke vagy legalább tagja nem lett volna. Érdeklődött minden iránt, a esékly dolgoktól fogva a legmagasabb politikáig. Korán kelt és késő feküdt. Reggeli óráit a természetnek, — kedves virágainak, — melyeknek hű ápolója volt, szentelte, a nap többi részét a közügyeknek; szabad ideje alatt olvasott és tanult. Hatalmas emlékező tehetsége a

végső óráig nem hagyta el; mincint tudott, minden iránt érdeklődött.

A kiket szeretett, szerette azokat következetesen erényeikben és hibáikban egyaránt, akiket nem szeretett, vagy akikkel a magán avagy közdolgokban ellenkezésben volt, azokat üldözte következetesen a végletekig. Közmondássá vált, hogy „nem jó az öreggel haragba lenni!“

Ebből következtethető az, hogy voltak olyanok, a kik Reményfyt rajongásig szerették, de voltak titkos és nyilt ellenségei, kik ennek dacára, nagy eszt, gyors felfogását és logi káját és mindenekfelett ügyes dialektikáját bámulták és tisztelték.

Ravatalánál jó barát, ismerős és ellenség megjelent. A gyász eset alkalmával nyilvánult általános részvét, a nagy halott ravatalára elhelyezett koszorúk száma és az inposans temetés tanubizonyoságai annak a nagy tiszteletnek, mellyel Reményfy iránt körünkben mindenki viseltetett.

Reményfy halálával nagy ür támadt minden intézményünkben, oly ür, melyet alig lehet betölteni. Sajátságos alakja, beszédmodora, hiányozni fog a gyűlésekben, lángesze pedig pótolhatatlan marad sokáig.

Városi rendkívüli közgyűlés.

Reményfy halálesete alkalmából Reményi Károly városbíró októ. 30-ára rendkívüli közgyűlést hívott egybe, azon célból, hogy a nagy halott iránti végtiszteltet rendezését a város tegye magáévé.

Reményi városbíró a közgyűlést megnyitván, fájdalommal jelent be Reményfy Józsefnek a városi képviselő testület legkiválóbb tagjának október 29-én d. u. 3 órakor történt elhunytát. A szép számmal megjelent tagok a fájdalom érzetével vették tudomásul a megrendítő gyászesetet, s a városbíró indítványai folytán elhatározatott, hogy Reményfy József érdemei és emléke jegyzőkönyvileg megörökítsenek, elhatározatott, hogy a képviselő testület nevében a megboldogult nagy férfiú özvegyéhez részvétirát szerkesztessék, mely részvétirát az átadásával Reményi Károly városbíró, Ticsészky József városi jegyző és Horváth Danó városi képviselő bizattak meg. Megbizott az előjárás, hogy a város közönsége nevében az elhunyt ravatalára emlékkoszorút helyezzen el, átiratilag megke-

TÁRCZA.

Tomotóban.

1887.

Küzdés, az élet jelszava,
S ezernyi gond a pályábr!
Meddő marad a nagy tusa,
Mit véges elme föl nem ér . . .

Kik itt pihentek eszedesen,
Kiket nem ér őrm tudás . . .
Oh nyíljon szóra ajkuk,
Van e ott túl vigasztalás?

Vajon a seb bebeged-e?
Amire itt nincsen balzsam,
Elmulik e a fájdalom
A léttel, egy végsőhajban?

Hűsán zokog özvegy, árva,
Fényárbau úsnak a sírok,
Hangom elvész a pusztában
S rejtve marad a nagy titok.

(Ny.-K. Pap István.)

As ipolysági turisták.

Utletérés.
(Folytatás.)

Irriteletien tövébea kikötöttünk, ott egy kis koremanál kiszállunk; vasárnap volt, az alpesektől lejött a pásztorok öregje, fiatalja, sör kancsonál mulattak, el élénkeltek egy melabus dalt tele rémek és hegyi gonmokról; az öregek külön ütök, meséltek rémesnél rémesebb meséket; hiába a hegyi lakosokban sok a poezia.

Rubázatjuk oly egyszerű és mégis költői; térdén földi fekete zergebőr nadrág kacsaringós kivarrásokkal, a térd csapasz és naptól süttöt, zöld barianya szeges cipőkkel, kis mellény keskeny veroszínörzattal, kerek kalap, hátul forgóval.

A társaság egy része kávézott, másik tejezett; itt élveztem először a samatos alpesi tejet. A Jolán-

nak kellemetlen volt a ladik lombálás, miután a tó tülod partján szép séta út vezetett nőm és Sz. Béla társaságában gyalog uton indultak vissza felé, mi is megtelve az alpesek esti levegőjével, ladikra ültünk és vissza evezttünk a kis faluba. Még magasan lehetett a nap, de nem láttuk már, oltakarták a hideg hegy oromok. Szép a tó parton Zellbiz báró nyaralója, egészen bele nyulik a tóba, hol csinos fűrdője van.

A partra szállva, bementünk a csinos új templomba, hol leányok fehér rubákbau folkoszorozva imádkoztak, mint mondták minden vasárnap Sat-Katalin tiszteletére jelennek így meg.

Maga a város, mely völgyben egy sebes patak mentén fekszik; nincsenek monumentális épületei, de annál több és csinosabb nyaralói.

Fogadónkkal szcsuben van a sétatér székö kutjával, frauczia modorban épült egyenes utakkal s a sétatér közepe táján van a zenészek emelvénye.

Ausseben sok a magyar vendég. Ott volt a gróf Apponyi család; sok az izraelita és ki kell emelnem, hogy az utóbbiak egymás között folyton magyarul társalognak, obbeli hazafiságukat méltányolni és becsülni tanultam.

Este kedélyes vacsorára jöttünk össze az étteremben, hol sok magyar jelent meg. Megjegyzem még, hogy Ausseben két magyar lap jár, az „Egyetértés“ és „Pesti Hirlap.“

Másnap vagyis 19-én a turisták egy része a Grundel, Toplitz és Kammer tavakra rándult ki; én nőmmel és P. Emmával a városban maradtam; megfürdöttünk, felmászunk a város álloménben fekvő „köl-tök pihenőjére“ Ezen emelkedésről gyönyörködöttünk az egész táj szépségében.

Alattunk a város szét szort házaival, a esörgező patak, mindenütt nyaralók; a messzebb tájokban magas hegy eseseok sajátságos fény és szcsuben oldaluk majd fehér majd veres foltokkal tarkázva. Ezek köztül éjszakra ki magaslott a Schönberg 6461 l. m. csúcsával.

Dél felé, midőn javában szólt a zene, a sétatér megtelt sétálókkal, társaink is vissza jöttek, dicsőve a látott tavakat. Ebéd után össze szedeközöttünk, és „isten hozzádot“ mondtunk a szép városkának, elő-

zékeny szives népének és újra vasuton voltunk. Mindig új táj, ismétlés a szépek és borzalmasnak, néhol megbűrdöttem a csupéba, félttem, hogy a magas szikla rém fog zubaoni Egy mely völgykanyarulatonál sebes patak mentén élénk tárult a szép Hallstadt.

Soha sem fogom elfelejteni azt a benyomást, mit Hallstadt megpillantásánál éreztem 4260 öl hosszú és 1130 öl széles tó partján Rudolfsturn 2844 l. magas ső hegy tövében épült város; a házak a hegy kőszikláiboz vannak tapadva, úgy néz ki, mint mikor a kis gyermekek vásárról kapott fabázzakkal játszanak, várost építenek a szoba falánál; nincs ott simetria, egymásra balmozzák a házakat. Hallstadt is olyan város, ne keres ott utcát, nincsenek ott utcák, csak sikátorok, lépcsőzetek és áthidalások, a kétmeletes ház tetejéről más ház udvarába léphet, oda van az ragasztva, és mégis e rendtelenségnek is meg van a maga harmoniája; meg van az impozáns szépsége.

A kiálló sziklák egyikén épült a cath. templom, régi épület és méltóságos, portale gyönyörű faragványokkal tele; régiségét bizonyítja az, hogy az 1142-ik évben a 9-ik salzburgi consilium itt tartatott meg, bel-sejében látható az ő német divatú szárnyas oltár, a fő oltáron levő kép szintén ő német korbeli, Katarina és Borbálával társalgó Madonnát ábrázolja. Fent a magaslapon a catholicus templom mellett van a temető. Nem ásnak ott sirt; vagy felszedik a régi sírokat, vagy pedig kősziklába dinamit segítségével vájnak új sírgödört; a temető mellett van egy malom, melynek vize Rudolfsturnról fut alá, és a malom kereke alól zúgásban, mérgesen tájékozva fut vagy 30 öl csással a városba, innét a kékés tóba.

1750-ben az egész város tövig égett le, mert az év előtt csak fabázzak voltak benne, most már azok is kőből épültek.

Ki binné, hogy e városban valaha csaták dultak, nem annyira a város mint gazdag sőforrásai végett. A Salzburgi Conrad háborút vívott annak tulajdonjoga felett és ezen harcban a város is elpusztított; csak 1311-ben Erzsébet, Albert császár neje, emelte ki romjaiból.

Vitális Mör.

(Folytatás következik.)

restelt az ügyvédi kamara, az ipar egylet, a tüzoltó egylet és a dalogylet, hogy a temetésen testileg megjelenjen sziveskedjenek Végül miután Reményfy József által a várost érdeklőleg többrendbeli hivatalos iratok kezeltettek, megbízott a városbíró és jegyző, hogy az ügyvédi kamara által kiküldött leltározókhoz csatlakozva, a várost érdeklő iratokat vegyék át. (Az ügyvédi kamara biztosul Hudecz Zeigmond ügyvédet, a halasztatlan ügyédi teendők ellátására pedig godnoki Halász József ügyvédet rendelte ki.)

Iskolaszéki ülés

Mint hogy Reményfy József a városi iskolaszék elnöke volt, Kövy Tivadar helyettes elnök hívatta őrzte magát az iskolaszék tagjait még az nap (okt. 30-án) egybehívni, oly czélból, hogy az iskolaszék is leróvja az utolsó tisztelet adóját érdemű és ügybuzgó elnöke iránt. Itt is elhatározatott, hogy Reményfy József emléke — ödvös működésének leírásával — jegyzőkönyvileg örökítsék meg. Az iskolaszék tagjai a ravatalra teendő emlékkoszorú költségeit nyomban összeadakozván, a koszorú megrendelésével a helyettes elnök bízott meg. Ez alkalommal a város bíró és jegyző felkértek, hogy a leltározásnál a polgári iskolát és az iskolaszéket érdeklő iratokat vegyék át. Végül az új elnök megválasztása czéljából elhatározatott, hogy a legközelebbi ülés nov. hó 6-ának reggeli 9 órájára hívassék egybe.

A város részéről Reményfy József özvegyéhez.

Nagyságos asszony! Mely fájdalommal vette B-Gyarmat városa azon gyászhirot, hogy Reményfy József ur városunk egyik legkiválóbb férje, s a városi képviselő testületnek ügybuzgó és legtervkenyebb tagja megözönlött által.

Megrendítő ezen csapás, nemcsak Nagyságod, a szerető és bü hitvestárara, de mindnyájunkra néve is; mert mindnyájan őszintén megvagyunk gyászolva, hogy azon hely, melyet a megboldogult jeles férfin a közügyek terén hivataloszerűen betöltött, igen soká érezen maradt.

Fogadjon nagyságod ezen megrendítő csapás alkalmából a város mélyen érzett részvétét, mely a nagy fájdalmat ha nem is oszlathatja el, de talán némileg enyhíti.

Adjon a jó Isten erőt a pótolhatatlan veszteség elviseléséhez.

A megboldogult jeles férfin emléke a város érvényeiben kitörölhetetlen beállékul szolgálja maradjon mindenkor. Megkülönböztetett tisztelettel vagyunk a nagyságos asszonynak.

B-Gyarmaton 1887. évi október hó 30-án, a város képviselő testülete nevében.

A gyászjelentések.

A megboldogult családja a következő gyászjelentést adta ki: Özvegy Reményfy Józsefné szül. Görög Ágnes mint házasára, unokabátyja Oszorovszky Jánosral, egy Makka Ignác mint fogadott fia, neje szül. Nédics Lenkével s gyermekkel: Adorján és Andorinnal az özszes rokonság nevében is megtört szívvel jelentik, hogy tekintetes Reményfy József úr község és váltó ügyvéd, a Ferencz József-rend lovagja, Nógrádvármegye közigazgatási bizottságának, a B-Gyarmat város képviselő testületének tagja, a b-gyarmati polgári iskola, itteni takarékpénztár s Népkör elnöke, a b-gyarmati Népbank igazgatója stb., a közügyek Eszterlein és farsadhatlan bajnoka f. 1887. évi október hó 29-én d. u. 3 órakor életének 70-ik s boldog házasságának 43-ik évében rövid szenvedés után elhalálozott. A boldogult hült tetemei f. évi október hó 31-én délután 3 órakor fognak B-Gyarmaton a r. kath. szertartás szerint öröknyugalomra tétetni. Az engedelmű szentmise áldozat pedig f. évi november hó 3-án reggeli 9 órakor a b-gyarmati róm. kath. templomban lelki ödvért az Egész Urának bemutatván. Áldás és béke lengjen drága porai felett!

A népbank is adott ki gyászjelentést, mely a következő: A b-gyarmati Népbank igazgatósága mely fájdalommal jelentti Reményfy József h. ügyvéd, a Ferencz József-rend lovagja, a b-gyarmati Népbank alapítója és fennállása óta vezérigazgatójának 1887. évi október hó 29-én rövid szenvedés után történt gyászos kimúltát. A boldogult hült tetemei 1887. évi október hó 31-én délután 3 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartásai szerint öröknyugalomra tétetni. Áldás és béke lengjen porai felett!

A temetés.

Oly laposnak temetés már rég volt B-Gyarmaton, mint a Reményfy. A vármegyei tisztikar és a közeli vidékről bejött bizottsági tagok Scitovszky János alispán vezetés alatt jelentek meg a halottas háznál. Tömegesen vettek részt a temetésben a város képviselő tagjai, a bíró és pénzügyi tisztviselők, testileg az ügyvédi kamara, az iparegylet, tüzoltó egylet és dalogylet, az utóbbi az elhunyt ravatala felett Egresy Béni megbízó gyászadást énekeltén el. A temetési szertartást stnyes segédlettel Hottovinszky Károly róm. kath. plebános végezte. A temetési szertartás a halottas háznál 4 órakor befejeztetvén, a gyászmenetet megindult s a halottat a Zárda-utcán, a Fő-utcán és a Kis-Tabán-utcán a közönség eláthatatlan sora kísérte. A rendezőség úgy intézte, hogy a halottat a polgári iskola, a vármegyei ház, takarékpénztár, városi és népbank mellett vitesék el, miát a mely helyeken Reményfy József a közügyeknek szolgálva élete legnagyobb részét eltöltö. Az evangélikus temetkezési egylet gyászokocsija elöl vitte a szebbnél szebb emlékkoszorúkat, a róm. kath. temetkezési egylet gyászokocsija pedig a halottat. A gyászmenet 8 óra f. l. a temetésért, s midőn a kápolna mellett sirt megpillantottuk, meghatottság és szomorú érzet fogta el szívünket. Mert hisz aza kis sír vármegyének és városunk nagy sír örökre elválasztotta tőlünk.

A megboldogult ravatalát számos koszorú díszítette. A családtagok koszorúin kívül ott láttuk Scitovszky János vármegyének alispánjának gyönyörű immortell koszorúját melynek fekete szalagján ez volt írva: „Scitovszky János Nógrádvármegye alispánja a közügyek buzgó bajnokának tisztelete felé.” Ott láttuk U-Gyarmat város koszorúját következő felirattal: „B-Gyarmat város közönsége érdeműs képviselő testületi tagjának”, a népbank, takarékpénztár, népkör, községi iskolaszék, ügyvédi kamara, Pecz község képviselő testülete, polgári iskolai tanítói kar, özvegy Láng Hummer Franciszka és a rokonság több tagjának koszorúit. A temetésben a gyászszertartás után a hant felett Bodnár István ügyvéd következő beszédet mondott el:

Tisztelet halotti gyűlékezést!
A férfin — kinek koporsója körül sereglettünk — B-Gyarmatnak himnusz polgára volt, a ki megérdemli, hogy tőle méltóan búcsú vegyünk.

Búcsú korunk kezdete óta politikai ellenfelek valánk egészen az elkeseredésig; de midőn a város főbírágásának hangya-munkájáról volt szó: az ellenfél mindig nemes versenytársnak alakult át. Vállvetve támasztottuk föl halottából, a már kétszer elbukott kisedővödött; és hogy többet ne haljon, kieszközöltünk számára a megyénél kétszáz forint évi járadékot, a községi képviselőket pedig rábistuk, hogy a megye hatóságának általunk kieszközölt jóváhagyásával, az árva gyermeket saját intézetébe fogadja, hogy ezen sokféle nemzetiségből benépesített városunk olvasztó kemencéje, s a magyar nemzetiségnek legbátrabbabb tényezője legyen.

A r. kath. egyház-közönségnek, boldogult Scitovszky herceg-prímás beleegyezésével, a világi dolgokra néve oly önkormányzati szervezetet szerveztünk, a minővel Magyarországban talán egy kath. hitközség sem bír; s így alakítottuk át a két osztályú igen gyarló elemi iskolát, nyilvánossági jelleggel felruházott jó bíró főelemi iskolává.

Midőn a szűfolt iskola a szétségletnek meg nem felelt, a tanfelügyelő hatósága alatt működött megyei iskolai tanácsban, mi vittük keresztül, hogy a városban állami főelemi iskolák is szerveztessék.

A nógrádi nemzeti intézet látván a népnövelés körüli buzgólkodásunkat, az intézet megtakarított tőkéjéből 25000 forint ajánlott föl egy kis gymnasium létesítésére, de mi ezen prolektárnövelő (?) kis gymnasium helyett polgári iskolát hoztunk létre, azon határozott szándékkal, hogy az-után alkalommal gazdasági, ipar és kereskedelmi gyakorlati iskolává alakítsassék át, a minék elmaradni nem is szabad.

Ha árvák, özvegyek meggyámolítását vagy bármi emberi-éti s hasznos mozgalmat vetünk czélba, s, ki a megyénél, városnál, pénzintézeteknél döntő befolyású férfi volt, egész buzgósággal s áldozattal pártolta a nemes törekvéseket. Én tehát, ki az életben politikai ellenfele volték, koporsójánál tessék tanúbizonyságot, hogy ő cselekedtetlen gyémánt, és a 19-ik századnak azon nemes boldoga volt, ki idejének legnagyobb részét a közügyeknek szentelte, saját érdekeit pedig gyakran elhanyagolta.

Nyugodj hát békésidőn derek férfú; nyeked nem kell hosszú sír vere emlékkoszorúra. Elég ravasni, hogy itt nyugszik Reményfy József, hogy nem csak a jelen nemzedék, de az utódok is koronként síröndhöz sarándokoljanak, hogy azt megkoszorúzzák.

Kérjük az Isten, hogy fogadjon szent kegyelmébe. Isten veled!

A magyarországi tanítók országos segélyegylete ügyében.

A magyarországi tanítók Eötvös alap-ja, mely a hazai tanítók özvegyeinek és árváinak, valamint a nyugdalomba lépő, kiérdemült agg tanítóknak 50-100 forint segélyösszegeket és a felsőbb iskolákba járó, jelesen tanulói tanítógymeknek 50-100-200 forintnyi ösztöndíjakat nyújt, jótéteményeit felekezeti és nemzeti külföldbe való tekintet nélkül osztja ki. Ezen országos jótékony intézet 12 évi működése alatt 129 róm. kath., 59 ev. ref., 59 ág. hitv. ev., 5 unitárius, 4 gör. kath., és 40 izr. vallású, összesen 295 tanító családot segélyezett s e czélra együttréve 22180 forint utalványozott. Ezenkívül két ízben tekintélyes összegeket gyűjtött az árvák által süjtött vidékek tanítói számára és 9 év óta két egyetemi tanulóknak, kik vidéki tanítók fia i közül választottak, évenként 120-120 forint juttatott irodai segélykezelésükért; továbbá a tanítók országos árvaházát is 500 forintal többel támogatta.

A tanítók ezen országos jótékony intézete azonban még ma is sokkal gyöngébb, semhogy kitűzött szép feladatának a legszerényebb mértékben is megfelelőetne. Évenként számos folyamodót íres kézzel kénytelen az Eötvös-alap jótéteményeit osztó országos bizottság elutasítani; pedig epen most, ez idő szerint kezdődik az Eötvös alap legnevezetebb korszaka, midőn napról-napra szaporodnak azon kiérdemült tanítók és tanítóözvegyek, kiket pénzügyi tekintetek folytán az 1875 diki országos nyugdíjtörvény csak azért zárt ki az országos tanítói nyugdíjintézet áldásaiból, mivel ezen törvény szentesítésének idejében már betöltötték volt életüknek 50 ik évét. Ugyanezekért az Eötvös alap- o: gyűjtő és kezelő országos bizottság azon alázatos kérelemmel fordul a hazának minden egyes bü fiához, különösen a népoktatás iránt melegen érdeklődő iskolaszéki tag urakhoz és királyi tanfelügyelőségekhez: fogadják az Eötvös-alap ügyét határozó pártfogásukba és figyelmeztessék a hazának polgárait is arra, hogy emlékezzenek meg álléroikkal a haza legszerényebb papzámosságainak jótékony egyteléről.

A haza minden egyes néptanítóját pedig eazuel ismételve felajánljuk, lépének azon néhány ezer lelkes kartársaik sorába, a kik már évek óta hetenként 2-2 krral, évenként 1 frittal járulnak a kartársai közérdeket és szeretet szent oltárához, annyival is inkább, mivel hogy a hazának minden egyes néptanítóját meghozná ezen aránylag csekély áldozatot, országos jótékony intézetünk évenként 25000 forintal gyarapodnék s a magyar tanítószék hozzá méltó önzérettel tekinthetne az Eötvös-alapra, mint olyanra, a mely még a németországi tanítók Pestalozsi-alapját is fölmúlja nemcsak a czél, hanem áldásos működésének sikerét is tekintve.

Tisztelettel alulírottak készséggel szolgálnak gyűjtőívvel és alapszabályokkal minden egyes iskolai hatóságok és iskolának, a mint erre levelezési lapon fel szólíttatnak; eddigelő kibocsátott gyűjtőívünknek gondozóit pedig alázatosan arra kérjük az Eötvös alap országos bizottságának nevében, legyenek szivesek azokat a gyűjtési eredményével együtt az „Eötvös alap” pénztárnokához, Özley János fővárosi igazgató tanító urhoz (Budapest, VIII. kőr. ösz. utca)i községi elemi iskola) legkésőbbben 1883 január 10-ig beküldeni, hogy a Néptanítók Lapjának hasábjain a nyilvános nyugtatványozást eszközölhesünk!

A midőn a magyarországi tanítók Eötvös alap-ja nak érdekében felemelt esdő szavazatunkat e becses lapok mélyen tisztelt olvasóinak kegyeibe és pártfogásába ajánljuk, maradtunk kitűnő tisztelettel.

Budapesten, a tanítók Eötvös-alap-jának országos bizottsága nevében: Péterfy Sándor elnök, Luffenberger Ágost titkár.

Az óvári róm. katolikus plebánia 100-dos jubileuma.

Az óvári róm. kath. plebánia létezésének száz éves évfordulóját ünnepelték okt. 30-án.

Fel volt lobogóva a plebánialak, fel a templom tornya, a három színd zászló dicsőben lengedezett.

Tűkörti tisztaság, csem, műzslés mindendit, amerre csak tekintett a szem? A templomban avandégek száma az első pad vörös posztóval volt betérítve, jelölül annak, hogy tisztelettel, szeretettel s örömmel üdvözli őket Óvár szerény körében.

A templom megtelt ajtatokodó hívekkel s a helybéli plebános — mint ritka szó — fellépett a szószékre.

Elmondta a szónok plebános úr, hogy ma száz éve annak, amint az óvári hívek régőhajtott vágyuk beteljesült; ma száz éve, amidőn az óvári plebános magyár híveinek saját nyelvükön, saját templomukban hirdeti az istenigéit. Azóta ő 9-ik plebánosa Óvárnak, kiknek ketteje t. i. az első kettő a szerzetes rendből, a többi pedig a rendez világi papzámából volt küldve.

Megjegyezte ezeknek működését és működésük idejét Megemlítette azt is, hogy a pátorok egyike a nagy Napoleon ellen vitézkedett az insurrectio alkálval, Elmondotta, hogy a kilencz lelkes-közül még az élők sorában s még az Ur szölejében működik kettő, a hét pedig az Ur nevében a feltámadásig örök álmát aluszata.

Megemlítette, hogy a parochia keletkezését II ik József császár azon patensének tulajdonítja, amidőn ez azt parancsolta, hogy minden község, amely száz lelket számlál: kötelez templomot építeni. S mint hogy Óvárnak temploma ugyan meg, de papja nem volt: ezen patens alapján lett bizonyosan Óvár a szklabonyai plebániaitól elszakítva s Galabocccsal egyesítve, egy külön plebános alá helyezve. Ugyan ez évben meggyénken (egyházi vagy polgári megyét értette-e? nem tudom) 24 parochia létesült — úgymond.

Emlékkübe hozta híveinek amaz örömet, melyet éreztek dédapáik, midőn már nem tótul, hanem magyarral és nem Szklabonyán, hanem itt-bon Óvár-on a járt külön lelkipásztorokkal dicsérhették először a mindenedható örök Isten! Templomukat még az Árpád házi királyok, nevezetesen II. László idejéből keletkezett.

Esztelto előttük — amennyire a házi krónikákból kiböngészhetto — a száz év alatti csapásokat, mint tüz, víz, járvány, szárazság, terméketlenség és ezek kifolyása a drágaság, miként és meennyiszeg látogatta meg községüket annyira, hogy majd-majd elpusztult és megözönl községek közé sorozható volt már szegény Óvár! De az Istenben vetett bizalom, a szilárd hit, az egyetértés és öszetartás — mely érények dicsőben jel lemszik őseiket — minden ha megmentette községüket a végpusztulástól. Kiterjeszkedett a száz évenbeli időkre is nevezetesen a reformáció idejére, midőn — úgymond — a keleti szomszéd községek miód a reformációnak bódoltak; Óvár szilárdan állt, s állhatatos volt a hitben: megtartotta hitét, megtartotta nemzetiségét, holott a szomszédok vallásukkal együtt nemzetiségüket is megtagadták, iótökká váltak.

Ősiek erős hitére tehát, áldozatkészségére, érényre is buzdította híveit.

Előzárta híveinek a jöltevéket is, a legnagyobb jöltevéjüket azonban — aki t. i. az óvári és bugyari templomnak a 300 holdnál nagyobb birtokot adományozta — megnevezni nem tudta. Ennek nevé — úgymond — homály fűdi. A plebánia és a templom jöltevéi egytől egyik elköltöztek már az árnyékvilágból az örökkévalóságba s nem mutathatjuk ki hálaikat irántuk helyesebben s méltóbban, mint ha dicső példájukat követjük, a szegényekkel, mint az adományra szorultakkal, jót teszünk, adományokat megbecsüljük s azt csapás azon czélra, melyre adattott, fordítjuk s végre éretttük imádkozunk.

Szóoklatának befejeztél áldásra kiterjesztve kezeit: áldást mondott ő szentsége az égi világosságban kormányzó pápa XIII. Leora; ő felsége a dicső uralkodó I. Ferencz József-re a magyarok szeretett királyára; az igazi pásztor, az imádság szeretett bibornok-érek, brg primás Simor János ő eminentiájára; jelenlévőkre s özszes szeretett híveire.

Ezután követhetett a solennis szent-mise, mely után „Te Deum”-mal véget ért a délelőtti istentisztelet.

Délre a notabilitások a plebános úr asztalához voltak hivatalosak, hol a többi közt az is előhozott, hogy az óváriak nem csak centenariumot, hanem milleniumot is ünnepelhetnek; mert körülbelül 1000 éve, amint mindig s jelenleg is háromnegyed részben től elemmel bekerítve élnek e szerény völgyekben s híven és szízen őrzik meg magyarfaj jellegüket, nyelvüket, szokásukat és nemzetiségüket.

Isten áldja őket s éltesse sokáig, hogy a II. milleniumnak is erős alapot tebessenek. (S. P.)

Hús ügy.

A b-gyarmati izraelita hitközség előjárósága kérvényt intézett az alispánhoz, melyben az izraelita lakosságunk kösör marhabűssali ellátatása szempontjából annak Szécsény vagy Losonczraóli behozatalát engedélyeztetni kerte.

Az alispán e tárgyban következő végezt hozott: „Tekintettel azon körülményre, hogy a B-Gyarmat nagyközség területén mézárósi ipart jogszótvány alapján üsz mézárórok közt egy végeredményeiben a fogyasztó közönségre káros verseny fejlődött, melynek egyik hatása már jelenben a kösör búsnak hiányában nyilvánul; hogy tehát ezen körfogyasztási cikknek ára és olárusítása a nagy közönség érdekeinek megfelelőleg s az özszes érdekek megballgatásával közmegegyezés alapján oldathassék meg, előkietem alatt tartandó ér ekeletre járási főszolgabíró s általa B-Gyarmat nagyközség előjáróságot, úgy községi állat orvosát, mint a vágatási bízost az ez és múlt évi vágó lejtármok bemutatásának kötelezettségével, továbbá az izr. hitközség előjáróságot úgy a nagyközség területén mézárósi ipart üzőket november hó 3-ikának d. e. 10 órájára a vármegye székházának kis termébe ezenel meghívom.

Hogy pedig a kösörbűs mérés rendezéséig az izraelita lakosság hús szűkséglete biztosítottak legyen tekinthető s másrésztől a kösörbűs becsempezés — eg előtessék s a búsnak közegészségi tekintetből mellőzhetlen szemléje ki ne játszathassék; B-Gyarmat izraelita hitközségi előjáróságának megengedem, hogy további intézkedésémg a kösör bűst Szécsényből hozathassa, mégis a következő feltételek alatt:

a.) Szécsényből hozatott hús mennyiség és minőségéről s arról, hogy az ott helyben szabályozódeleg szemle alá vont s egészségi szempontból kifogástalan marhabűs származott s községi előjáróságot egy tagja s a vágatási bízost által aláírt igazolvány lez minden szállítmányról kiállítandó;

b.) az ekként behozott hús itt helyben a nagy-

község bírása által kirendelt hivatali közeg jelenlétében át mázsalandó s utána a kiszabandó fogyasztási adó megterítendő;

c.) elárulással előtt az egészségügyi szemle itt helyben a község orvosa által teljesítettén, a kimérésre vonatkozó engedélye megszerzendő, míg a netalán egészségtelenség talált bűsra nézve az 1876. XIV. törvény B. §-ban foglalt eljárásnak leendő helye;

d.) a behozott bűs kimérése csak is mézárásokban s helyben mézárások ipar jogosítványával bíró egyén által eszközölhető; újról végrehajtása és ellenőrzése, úgy a kérvényezők értesítése végett b. gyarmati járás fő szolgabíróját a tudomásul úgy Szécsény nagyközség elől járásának kellő utasítása végett szécsényi járás fő szolgabíróját értesítem

B. Gyarmaton 1887 október hó 29-én

Scitovszky s. k. alispán.

As alispán úr elnöklété alatt az értekezlet a város bíró, v. jegyző, v. orvos, továbbá v. állatorvos, v. rendőrtanácsos; az izr. bitközség képviselőtében Löwinger József jegyző és a 4 mézárás jelenlétében megtartatott.

Miután a bitközség részéről a tárgyalási napon írásbeli oly jelentés adatott az alispán úrhoz, hogy a renitens mézárások (Doman Slézing) és a bitközség bizt. nov. 1-én megegyezés jött létre, melyszerint ezek valamint a többi mézárások 1—1 kóser marha után 3 frt 25 krt fizetnek a bitközség pénztárába, ezen megállapodás 1888 év végéig terjedőleg az alispán úr által tudomásul vétetett, s figyelmeztettek a mézárások, mi szorint a közönség érdekeinek szem előtt tartásával méltányos árakat szabjanak, nehogy szigorú limitáció alkalmazása váljon szükségessé.

Ipar és kereskedelem.

Ha minden cikk, amit eddig könyvből és hírlapban megírtak, ha minden pohárköszöntő, amit társas összejöveteleken, bankettekén és anketéken a magyar ipar érdekében elmondottak, mindig csak egy igaz és tántorítballan pártolót szerzett volna a magyar iparnak, akkor ma már széles és országban csak talán az iparmuzeumokban lehetne látni egyes darabokat azokból a külföldi gyártmányokból, a melynek itt nálunk sokkal jobb formában, tartósabb elkészítésben teremnek meg.

Az országos közművelődési kongresszus a magyarság s a magyar nyelvnek fogyását keseregve, nem feledkezhetett meg arról, hogy egy nemzet jövőjét, annak anyagi jólétének erősítése nélkül biztosítani nem lehet.

A közművelődési kongresszus magasra emelte szeméjét csakis a hazai ipar fejlesztésével lehet érvényre emelni. Mert hát miért fogyott meg a magyarság? s miért felejt el a magyar munkás nép a saját anyanyelvét és beolvad külföldi országok nemzetiségei közé?

Azért, mert itthon nincs munka. A szegény munkás nép éhez családjá kenyeret keres a oda szegődik el, ahol azt megkapja.

Magyarország felső vidékéről, miért vándorol ki a nép Amerikába? Erdély magyar népe miért hagyja el az országot és megy Romániába? Azért mert itthon nincs munka. Nincsenek gyárak, a melyek foglalkoztat adhatnának a szegény népnek.

Teremtünk tehát munkát. De hogyan lehet munkát teremteni? A külföldi ipartermékek vásárlásának mellőzése.

Minden országban láthatjuk azt az óriási törekvést, melyet a külföldi gyárosok gyártmányaik elárulása végett nálunk kifejtének.

Még alig hullott le az első őzsi barbat nedve a sárguló fűre, — csak például a külföldi kályhagyárosok kályharakománya, mint a téli szezon első beköszöntője máris megérkezett.

Feltűnő kivívással igyekszik magát teteszettség és kedvesség tenni, pedig axonkívül, hogy meglátézik rajta a bécsi rongy, ha közelebből vizsgáljuk, azt is megtudjuk, hogy korcsaszülött.

Bizony a külföldi fazekas iparműve, csakugyan korcsaszülött, ahoz a gyártmányhoz képest, a melyet a mi pécsi magyar „fazekasunk” tud produkálni. Ceinban, tartósságban és olcsóságban a pécsi Zsolnay féle kályhák ritkítják párjukat.

A pécsi majolika gyár pláne világrészeket bódított meg magának. A magyar közöny miatt már csak nem kialudt a gyár tüze, midőn a külföld fölismerve a produktum rendkívüliségét, óriási megrendelésével annyi munkát adott a gyárnak, hogy most több mint 800, mond nyolczszáz magyar kéz keresi meg magának és családjainak a mindennapi kenyeret.

És örömmel tapasztaljuk, hogy a volt német Pécsnek, magyar városá váló átalakításához mily nagy mérvben tudott hozzájárulni a jó öreg Zsolnay gyár. Most a magyar művezetés mellett működő gyárban annak tudatában él a munkás, hogy magyar földet dagaszt és megtanul mellette magyarul.

Milyen átalakítást tud előidézni egész nagy környékben is egy magyar gyáracská!

A gyár jólétének údve elszáll munkásaira is. S ha látja a dolgozó ember azt, hogy a gyár tulajdonosa bazafias eszméktől vezéreltetve szívesen experimentál a külföld minden haszon szakmája gyártmányával szemben, csak hogy a hazának új meg új iparágat teremtesen, milyen lelkesedéssel, milyen odaadással és iparkodással tölti be hivatalát a munkás kéz is!

Igen, ez legyen a jelszava minden magyar gyárrosnak: teremtünk új ipart. Hisz csakis a gyárosok vannak hivatalba hazánkban arra, hogy a munkás nép megélhetése és a haza javára új iparágat teremtsenek. Vajha míhámarább kimenekedhetének szorult pénzügyünk labirintjából. A tonalat, mely világszagra vezetve bennünket sőtét nyomasztó helyzetünkben, csak is az okszorfen fejlesztett hazai ipar sábatja a ke-

zünkbe, mert bizony nem az ég szeszélyeinek kitett vetése, sem a filoxerával elátkozott szőlőlőke rajtuk már nem segít.

Azért ha megakarjuk tartatni az éhező és munkátért kesergő szegény magyar munkást a magyarságnak ha azt akarjuk, hogy ne legyen kénytelen vándorolni és ott beolvadni egy más nemzetiségbe és ott elfelejteni a magyar szót, ha azt akarjuk, hogy az össze tartó kapocs a magyar nemzetiség között újból olyan erős legyen, mint valaha, úgy szerezünk, pártoljuk és neveljük a magyar ipart, mert csak ez képezhet köztünk még köpcset, mely összetartásra serkent bennünket s a mely a mig egyrézről boldogítja a bazát, más részről jó módot teremthet mindnyájunknak, — s akkor a magyarság is mentve van.

A közművelődési egyesületek ezek után nem sok teendője marad.

H i r e k.

Hymen. Dr. Megyery István b. gyarmati királyi törvényeszéki alügyész okt. hó 29-én vezette oltárhoz B.-Szt.-Mihályon (Szabolcs m.) Koris Ferenc volt nyiregyházi törvényeszéki előnk kedves leányát Koris Sarolta kisasszonyt. A fiatal pár esküvő után Bécebe utazott.

Előléptetés. Kovács Sándor főhadnagy úr, a 16 ik honvéd félhadnadról 2 od osztályú századosá léptetett elő.

A helybeli állami elemi iskola szegény sorú növendékei számára nézve tizenketten, nov. 1-én ruháztat tak fel téli öltözékkel. Az iskola érdemes igazgatója, Kemény Gábor úr, ki az 1000 frtos alapítványt megteremtette, s már a 2 ik ezer frtot gyűjtö, a ruha kiosztást önzepélyes aktussal köte össze, amennyiben a ruha kiosztáshoz a tanügynek több lelkes hívét hivta meg, kiknek volt alkalmuk a felruházott növendékek örömet közvetlenül szemlélni. Ez alk ommal Reményi Károly városbíránk megígérte azt is, hogy az éhező iskolás gyermekek ügyét fel fogja karolni. A segély alaphoz ugyanakkor 3 frt adománnyal járult. A csizmákat Laczko J. csizmadia mester olcsón és igen jól állította ki a szegény gyermekeknek.

Az ipolyság-b.-gyarmati vasút nyomjelzési munkálatait nagy szorgalommal dolgozza Kovácsics vasúttársasági főmérnök B.-Gyarmaton. A munkálatok rövid idő alatt elkészülnek s mint értesülünk — már rövid idő alatt be fognak terjesztetni a kormányhoz a végleges engedély kinyerése iránt. Kovácsics megérdemli mindnyájunk elismerését. Nagy kár, hogy magyarnak nem tud, bár kikindaj rács születése daczára igen jó hazafi.

Az alispáni család Nőtincsről okt. hó 30-án érkezett körütkbe.

A vármegyei közkórház ügye egy lépéssel ismét előre baladt. Ugyanis faradhatlan tevékenységű alispánunk e hó 4-én egybehivta a közkórházi vármegyei küldöttség tagjait, hogy vele egyült a város területén helyezini szemlélt tartassanak alkalmas terület kijelölése végett. A küldöttség, melynek tagjai közül Kövy Tivadar, dr. Kacsóvits Gyula, Reményi Károly, id. és ifj. Eleztnor Ferenc és Ticsinszky József urak jelentek meg, az alispán úr vezetésén alatt mindenekelőtt beható szemle alá vették a Szécsényi utcában fekvő Bérczy-féle házát melléképületei és telkével együtt, mivelhogy azokat jelenlegi tulajdonosaik Garam Jenő kir. itélőtáblai bíró úr és neje Bérczy Mária urón Budapestre költözködésük indokából eladni hajlandók. Az udvar és kerti suodus nagysága megfelelő lenne, a fő ház azonban mint kényelmes uri lak inkább maglakakéssé válik be, sommint kórháznak. Ugyanazért a küldöttség szemléjét tovább folytatta a Tábor utcában fekvő volt Füstöl féle magtártelek és a mellette lévő Sztranyavazky féle lóherés irányában; e teregek elégtelenségnek tünnek fel, s itt is több nehezen átalakítható, vagy egészen használatlan épület ára terhelő szükségteletlenl a kórházi alapot. Legszívesebbenk mondható tehát ki a szécsényi út folytán, de egészen a városon kívül az állam utól jobbra eső mintegy 2 és fél holdnyi azon emelkedettebb homokos szántóföld terület, mely egyes gazdák tulajdonát képezi. Ez irányban a kisajátítási eljárás már legközelebb meg fog indittatni.

A „nógrádmegyei gazdasági egyesület” által a rimaszombati m. kir. földműves iskolánál egy, Nógrádvármegyebeli illetőségű tanuló részére tett alapítványi hely üresedésbe jövén, felhivatnak t. tagtársaink; miszerint egy oly tanulót, ki a gazdaszat iránt érdeklődik, s ki a rimaszombati földműves iskolánál a kérdéses alapítványi helyet betölteni hajlandó: ajánolni, illetve az egyesület titkári hivatalánál B.-Gyarmaton bejelenteni sziveskedjenek, megjegyezvén, hogy az illetőségi; valamint az esetleges iskolai bizonyítványokkal felzoroelt békégmentesen, s az egyesület előkésébehez csimzendő folyamodványok ugyancsak a titkári hivatalhoz hova előbb küldendők be.

A b.-gyarmati tűzoltó egyesület választmánya nov. hó 1-én üleat tartott Garam Jenő elnöklété mellett, mely alkalommal Hozsely Márton parancsnok, ifj. Sulez Lajos alparancsnok, Reinhardt Rezső pénztárnok, Gazdig Lajos és Horváth Danó urakból álló bizottság küldte tett ki az egyesület fogatainak kezelésére vonatkozó szabályzatok kidolgozása végett, egyszerűsre mind kimondatott az is, hogy a mostani kezelési rendszer új évig fentartassék. Ezen ülésen mondott le az elnöki tisztégről a kir. itélőtáblai bíróvá kinevezett Garam Jenő úr is. Garam Jenő a választmánytól és a tűzoltó egyesülettől megbató szép beszéddel beszorott el. A mindnyájunk által mélyen tisztelt távozónak közhasznú működéséért a választmány jégyszókönyvi elismerést szavasott s emlékéét jégyszókönyvileg megörökíteni határozta. Garam helyébe elnökül egyhangulag: Kövy Tivadar választatott meg.

Vásárügy. Balassa Gyarmat városában 1888-dik

évben tartandó országos vásárok kimutatása. 1. Vízkereszti vásár január 2-ik és 3-ik napján. 2. Gyertyaszentelői január 30 és 31-én. 3. Leléri vásár márczius 12 és 13-án. 4. Fülöp Jakabi aprilis 30 és május 1-és 6. Szt.-János június 25 és 26-án. 6. Szt. István augusztus 21 és 22-én. 7. Szt. Mihály szeptember 24 és 25-én. 8. Mindszenti október 29 és 30-án. Reményi Károly város bíró.

A közigazgatási bizottság havi ülése nov. 9-én fog megtartatni. Az ülésen a főispán is résztveendő.

A Magyar háziasszonyok naptára melyet a „Magyar Háziasszony” heti lap szerkesztésége ad ki, 1888-ra ismét megjelent 296 lap, sok érdekes és jó olvasni valóval. Ára 1 frt.

A mindszenti vásár B.-Gyarmaton nov. hó 2. és 3-án igen népes és forgalmas volt. A marha vásáron ló és szarvasmarha nagy számban volt kiállítva. Az árak elég magasak voltak. A gabonára szintén emelkedett valamivel. Káposzta ára 6—8 frt közt váltakozott. A kirakó vásár is meglehetősen volt. Hivatalos feljegyzések szerint a vásáron kiállított: szarvasmarha 1131 drb., ló 451 drb., birka 2554 drb.

Szkladányi Kornél, a helybeli róm. kath. kántor Szkladányi Károly fia, akit pár év óta mint tehetőséget és képzett zenészt volt alkalmunk megismereni, a korponai régi kath. templomhoz és bitközségbe kántortanítónak megválasztották. Sok szerencsét kívánunk a törekvő fiatal ember új pályájához.

Fabinyi Teofil igazságügyminiszter e napokban Zolyomban járt, hogy az ottani Korvin várat megvizsgálja, nem lehetne ezen várat kerületi börtönné átala kítani?

A „Függetlenség” című antisemita lap már napok óta nem jelent meg, lehet hogy szünetel, lehet hogy megszűnt. Ez utóbbi esetben nincs semmi ok arra, hogy B. Gyarmaton az ismétlők a népkörbe tagokul újra be ne álljanak.

Zimányi József kis terencei segéd jegyző, mint egy fővárosi lapnak írják — amerikai párbaj áldozata lett. Zimányi sobasem tett a párbajról említést senkinek, nemis viselt magánál fekete golyót s környezete csak a hátrahagyott levelekből értesült az öngyilkosság okáról. Zimányi 3 levelet hagyott bátra asztalán, egyet bátyjához, egyet főnökéhez és egyet bírapi közlésre szánva. Ellenfele irányában annyira megtartotta a discretiót, hogy végzavait nem magán level útján, hanem bírapi közléssel intézte „X. urhoz B.-pesten,” mentegetőzve, hogy a száz nap leteltével nem a Dunába ölte, hanem föbe lötte magát.

A zaidó szombatnak vasárnapra áttétele sok helyen szóba került a zaidóknál. A reformot az 1900-ik évben akarják megkezdeni.

Kinek kell ingyen egy díszes képes naptár? az összesen elő a 25.000 példányban megjelenő „Budapest” című képes politikai naplapra legalább egy-negyed évre. Fennáll 11 ór óta környezve a legjobb erők által. Előfizetési ára: egész évre 12 frt, félévre 6 frt, negyedévre 3 frt.

A gazdák és iparosok általános bitelvezetkezeti igazgatósága a következők különösen a gazda közönséget érdeklő körzvényt bocsátotta ki:

„Fáradozásunk folytán sikerült gazdaközönségünk számára, külföldi összeköttetést szerezni, hogy tagjainknak terményárniakat, ha azok e célra megfelelők lesznek, ez uton is minéljobb árban értékesíthessék.

Midőn azon fontos körülmény lebegett szemünk előtt, hogy tagjainknak terményeit a lehető legmagasabb árban adhasuk el és a midőn erre szövetkezetek fók telepeinek, valamint összes tagjainknak ügyelmét felhívni törekedünk, egyszerűsre mind felkérjük t. czimzeteket, kik terményeiket általunk és ez uton kívánják értékesíteni, hogy saját érdekeikben, mert csak úgy adható el magasabb árban terményök is, szoroson a következő eljárásból tartassék magukat:

a.) a hozzánk beküldendő buza, hogy külföldre legyen küldhető, minél pirosabb esetleg pirosas színű legyen.

b.) tisztán kezelt és száraz, egészséges szeműk s mindenek felett, jól kikontyolozott, kirosított legyen.

c.) ha a buza, árpa vagy gabona különböző helyeken termelt s nem lenne egyforma, úgy azokat összekeveréssel teljesen egyöntetűvé tegyék s beszakoláskor a szakokat erősen bekötözzék.

Az árpa szállítmányánál kérjük megjegyezni, hogy annak a külföldre való szállítása, csak azon esetben üzeti ki magát, ha az árpa a sorfőzésben megkivántató kellő súlyal és szép fehér színnel bír.”

B.-Gyarmat 1887. november 4.

Debreczeni Márton jegyző.

Apróságok.

Mitől fél a Kóbi? Miért busuzik Kóbi? Párbajom lesz. Talán félés kimenni? Oh nem, inkább attól, hogy nem tudok majd bejönni!

A nagyvárosi élet. Látod barátom, csak a nagy város adja az embernek a kényelmes megélhetési eszközöket. Nézz csak rád! Mikor husz év előtt ide jöttem, csak öt forint volt a zsebemben!

S most? Most? . . . Most tízezer forint adósságom van.

Elég jó lesz. Pap: (a keresztelőnél): Aztán mi legyen a gyerek neve?

Paraszt: Hadd legyen Matyi, tisztelendő uram; úgy is csak a díszöket fogja majd kibajtani.

A jobbágyok id ejé ből. Földesúr: Ha jobbágyom akarsz lenni, kötelezőed ez lesz: hétfőtől vasárnapig szokott módon robotolni, vasárnap pedig levelet bordanai a postára.

Jobbágy: Hát magamnak uram mikor fogok dolgozni? Földesúr: Mikor betag leszel!

Hova forduljon hajfűrtért. — Ah kisasszony, ha az ön bajából egy kis emléket kaphatnék, boldoggá tenné vele! — Akkor forduljon Uram a fodrásomból!

Vigasztalás. Jó napot, kedves barátom! Már két éve, hogy nem láttuk egymást. Mi történt azalatt onnel?

Atyám meghalt! Fogadja őszinte részvételem! Azon kívül megöcsültem.

Vigasztalódjék, szegény barátom! A sora néha ke mény megpróbáltatásoknak tesz ki bennünket!

Czigány tekintély Nagy respektusa volt az előtt a czigányoknak a szolgabirótól.

Egy ízben a király itt tartózkodott az országban. A király lovas kísérete messziről rákiált a czigányra, hogy térjen ki az útból. Mikor a király kíséretével to vament és a czigány meg tudta, hogy ki előtt tért ki, fölkiáltott:

Astán pedig még csak nem is szolgabiró. Ha tudtam volna, ki se tértem volna!

Szolgálatkészség inas. Egy úr arra szoktatta inasát, hogy egy gyorsan járjon el minden megbízásban. Majdnem azt követelte, hogy gondolatát kitalálja. Egy szer beszéltje inasát a ráparancsol:

Miska, menj az orvoshoz. Kéretem magamhoz, mert kisebb rosszul vagyok.

Az inas elmegy, de csak két óra múlva jön vissza. Hol voltál olyan sokáig? Formed rá gazdája.

Kérem, először az orvosnál voltam; onnan a pap

hoz mentem, aztán a koporsó csiálónál, és a sírásónál is elvégeztem a teendőket.

A kasszárnyából. Kapitány (az őrmesterhez:) Őrmester, azaz az újonczsal, kit önhöz beosztottam, keményen bánjon ám! Ne legyen túlságosan engedő- keny velük szemben, mert a fickók buták és semmi rekellők! Ismerem ezt a faját, magam is arról a vidék ről vagyok!

Ki éljen? Albrecht főherceg körútjában tör- tént az 1850-es években, hogy egy tiszta magyar talu kirukkolt lakossága éktelen „vivát!” kiáltásokkal fo gadta a „főnéges” urat Eljen nem hallatszott egy som.

A főherceg kíséretéből megkérde aztán valaki a jegyzőt, miért vivatosznak ezek, hiszen tiszta magyarok; miért nem mondják inkább éljen?

Jaj méltóságos uram felel a jegyző, füle tövét va- karva, nagy sora van ám annak Ugy kellett ezekbe jóformán bottal beleverni a „vivát” szót, mert hát az a vezetett természetük van, hogy az éljen” t nem tud ják kimondani anélkül, hogy azonnal utánna se ten nek azt, hogy — Kosztib Lajos!

A bíró előtt — Vádolt, én barátját egy bottal úgy ütötte föbe, hogy a saját vallomása szerint kékel és zöldelt látott — Ne higgye elnök ur, a mit a gé zeoguz mond. Hisz be van bizonyítva, hogy ő szívak!

Deák adoma. Mint minden ember tudja, a kép vis-lóház nagy többsége 1866. év tavaszán minden vi tatkorás nélkül akarta elfogadói Deák választéslirátát, hanem a jobboldaliak kívánták, hogy legyen egy kis disputa. Mikor aztán már igenis hosszúra nyult a kül csónós szónoklatok sora, akkor minden oldalról elkezd tek könyöröggi Deáknak, hogy szólna már bele és vezessen véget a vitának. A megszólított aztán azt le telte: De barátom nem addig van a! — azt mondom én, a mit a czigány, mikor aratói biviák, hogy a kik elszórták a magot, azok csak szedjék is őseza.

Nyiltér.*)

Egy budapesti első rangu legjobb birnevű angol gégyár czég Balassa-Gyarmaton, tekintettel ezen vá ros nagyobb környékére, képviselőlet szándékszik fel- állítani. Ajánlatok X. Y. Z. jel alatt a „Nógrádi La- pok” kiadó hivatalához keretnek.

* E rovatban foglaltakért, nem vállal felelősséget a szerk.

Horváth Danó,

felelős szerkesztő.

Valódi brüni szövetek
 őszi és téli-idényre,
 finomságra és tartóságra felülmúl minden más gyárakat.
SIEGEL-INHOF
 főm posztógyári raktár Brüben, Ferdinand-utca 43.
 Szállít következő árakon utánvét mellett

I. oszt. ruha szövet:
 3¹/₂ mtr. finom gyapjuból 4 frt 80 x
 3¹/₂ mtr. finomabb 7 75 x
 3¹/₂ mtr. legfinomabb 10 50 x

I. oszt. fekete szalon öltönyekre:
 3¹/₂ mtr. finom fekete posztó 7 frt — x.
 3¹/₂ mtr. legfinom. Perviene és Doshing 9 frt 50 x.
 a fent elősorolt szövetek egy tel- jes öltönyre elégséges (kabát, nadrág és mellényre).
Téli kabát szövetek:
 2 mtr. finom Boy 4 frt 80 x.
 2 mtr. legfinomabb Boy 8 frt — x.
 2 mtr. finom Palmerston 7 frt — x.
 1¹/₂ mtr. Loden, vadász kabát 4 frt 20 x.
Kanagara szövetek, Tűffel, női és férfi köpöny szövetek, valamint minden más posztó szövetek a legújtanysabban számíthatnak.
 Kivánatra a fenti raktár mintá- kat ingyen és bérmentve küld.

2960-887. sz.
Arverési hirdetményi kivonat.
 A b. gyarmati kir. törvényszék mint tükönytől hatóság közhírré teszi, hogy a b. gyarmati Takarékpénztár igazgatósága mint végrehajtónál Mutnyánszky szül. Lezakószky Mária végrehajtást szenvedő elleni 600 frt toka követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a b. gyarmati kir. törvényszék területén levő B. Gyarmaton fekvő a b. gyarmati 172. tükvi 1.223. hrsz. 164. népszász alatti censuális házból a helytelekből B. 2. 3. 4. illetve 5. soroz. alatt 1. részben Mutnyánszky-Lezakószky Mária nevére írt jutalékra a csatolt adóbizonyítvány szerint 726 forint kiküldési árban, az arverést elrendelte, és hogy a fennebb meg- jelölt ingatlanok az 1887. évi decemberhő 12-ik napján d. e. 10 órakor a b. gyarmati királyi törvényszék pertárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladatul fognak.
 Árverési szándékosok tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 72 frt 60 krt közz- pészben, vagy az 1881. évi 60. törvényezikk 42. §-ában jelölt árfolyammal számított a az 1881. évi nov. 1-én 3233. sz. kelt igazságügy. rendelet 8 §-ba kijelölt ovdétképes értékpapir- ban a kiküldött kezébe letenni a vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről, kiküldött szabályszerű elismerésvényt átazolgáltatni.
 Kelt B. Gyarmaton, a kir. törvényszék mint tükvi hatóságánál. 1887. évi szeptemberhő 27.

Ezennel van szerencsém a t. ez. közönség- nek tudomására adni, hogy a hires ere- deti gácsi ló és szoba pokrócz rak- tára, helyben, egyedül nálam van. Egy- szersmint, ajánlom dúsan felszerelt raktáromat; a legújabb őszi és téli divatkeleméket, ere- deti, jó mosható osmanósi barketokat, vászon-, fehérnemű és diszozikkelmet. Valódi amerikai varrógépek, eredeti gyári áron.
 mély tisztelettel
Himmler Mór,
 B. Gyarmaton, a görög n. e. templommal szemközt.

Az új angol W. G.
fogantyú-varrógép
 „Tabitha”
 oly egyszerű és solid szerkezetű, hogy minden nehézség nélkül bár mely szövet könnyen varrható általa; ezen gépek ke zesség mellett kipróbáltattak; fényezett asztalon, ládába csomagolva
 3 frt 50 krért
 csak utánvét mellett vagy a pénz előleges beküldése mellett szállít a Tabitha varrógépraktára
 Bécs, I. Emilianstrasse 4-ik szám.
Haszonbéri hirdetmény
 Nagy-Gécz község közbirtokosá- gának egész évi koresmáltatási és hűsvágási joga 1885. évi január hó 1-től számítandó 3 esetleg 6 egymás után követő évre folyó évi novemberhő 20-án d. e. 10 órakor Nagy- Gécz község bíró házában nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni. Feltételek ugyanott megtekinthetők. Irásbeli megkeresésekre azon- nali értesítés adatik.
 Nagy Gécz, 1887. október 12 én.
A közbirtokosság.

Budapest, 1886. decz. 1-én.
 A mosókonyhákban alkalmazásban álló és Önök által szállított 2 db. 3. sz. mosó- befacsarógép minden tekintet- ben célszerűnek és előnyös- ségk bizonyul s midőn ezt kézzel- leggel igazoljuk, egyidejűleg ki lentjük, hogy géppünk mind- azoknak, kiknek ilyenmő gépre szükségük van legjobban fog- juk ajánlani.
 Grand Hôtel Hungaria
 Hartman f. s. k.

Budapest, 1886. nov. 23-án
 Tapasztalat folytán a mosó- és facsarógép felől szivesen ér- tesítem Önöket, miszerint zifo- gástanal és tiszta mosás, a fe- hérneműek kímélése, könnyűvé kezelése mód, valamint száp- pan és idő megtakarítás tekint- étből gépeink kérésre meg- faleinek szokat hízá-t ajánl- hatom. Kertész Tódor s. k.
 Dorottya-utca 1. sz. alatt

A nagymosás
 kellemetlenége megszűnt mert
mosó- és facsarógépünkkel
 (STRAKOSCH és BONER szabadalma egy személy egy nagyobb háztartás fehérneműt néhány óra alatt, a fehérnemű rendkívüli kímélése, szappan türelőanyag és idő megta- karítás. mellett hófehérre mosza Vasmángorlóval csinos és czélzzerű kiállításal.)
 Kaphatók Magyarországon egyedüli vezérőgőnyeinkél
Schleinz Károly és Társainál
 Bpestben VIII. stáció-utca 47. és V. harminczad-utca 4.
 Próbamosás minden szerdán délután 3 órakor.
 Részletfizetés mellett is kapható. Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Tereim Erd. 1886. nov.
 Elismerem, hogy a részemre küldött 1. sz. mosó- és facsaró- gép minden tekintetben nagyon czélzzerű, elég könnyen jár a háztartásban nélkülözhetlen.
 Gróf Bethlen Márk s. k.

Sz. Fehérvár, 1887. márcz.
 Ismételve csakis a legjobbat mondhatok mosógépekre. Több ízben meg lett támadva azon helytelen kijelentéssel misze- rint a ruhát rongál, pedig biz- tosítom, hogy ez nem áll, mert utóbbi időben egy egész meny- aszonyi keletget mostam a géppel és a svájci hímzések ugyazinte a francia csipkék, a legkevesebbet sem szenvedtek.
 Cichini Kálmán s. k.

Esztergom, 1886. decz. 1.
 Az önkönl megrendelt 2. sz. mángorló ép igen jó munkát végez teljesen meggyógy vele elégedve. Rajner Agnes s. k.

A LEGJOBB
Czigarett papiros
 kétségtelenül a valódi
LE HOUBLON
 francia gyártmány
CAWLEY & HENRY gyárából
Parisban.
 Utánzástól óvatik.
 Czen papír Dr. POHL J. J., Dr. LUDWIG E., Dr. LIPP- MANN E. bármely egyetemi vagy köz. iskol. el- tártatás utjának és teljes tisztaságú végzett, és hogy annak az egyszázadnak ártalmatlan anyagot nem tartalmaz, legm- legjobban ajánlatik.
 500
 Cawley & Henry
 17, rue de la Harpe, PARIS

Magyar ipar
A német-prónai posztó gyár
részvény társaság
 ajánlja mindennemű saját gyártmányú a gyapju szövő iparba vágó készítményeit, u. m. Legújabb divat ke- méket, posztó tiffli, peruvien, doskin, trikó és külön féle kabát szöveteket, karigarn loden azur és halina posztókat, kizárólagosan tiszta gyapjuból és valódi szí- nekben. Továbbá ágy- és ló-takarókat, mindennemű pokróczokat stb., stb.
 Megrendelések a képviselőiséghez intézendők a következő cím alatt
a német-prónai posztógyár
 mintá raktára
Budapest, Múzeum-körút 10. szám.
 ugyanitt raktáron levő áruakat kicsinyben is gyári árakon árusítjuk
 Kivánatra mintákat bérmentve küldünk.
Magyar ipar

Hirdetmény.
 A b. gyarmati „Népbank” igazgatósága közzé teszi, miszerint mindazon elzálogosított arany- és ezüstnemű tárgyak, melyek 1887. évi augusztus 31 ig lejártak, illetve a kitelt határidőn túl meghosszabbítva nem lettek folyó 1887. évi november hó 8-án illetve következő napo- kon, mindenkor délután 2 órakor az intézet helyiségében nyilvános árverésen készpénz fizetés mellett elfognak adatni.
 Nevezetesen árverés alá kerülnek a következő napló száma tárgyak: 2121, 10403, 10871, 10252, 4525, 806, 7574, 12581, 93, 21, 451, 9899, 10911, 7120, 9275, 2751, 6512, 6031, 9371, 10275, 1212, 10753, 5674, 10942, 10943, 8462, 1952, 12135, 11101, 11767, 9384, 3721, 6156, 4879, 743, 11572, 3024, 771, 10439, 11949, 4224, 3878, 4744, 907, 5728, 11581, 9543, 280, 12797, 914, 977, 10199, 10295, 9922, 3091, 8091, 11337, 9031, 12020, 10750, 12742, 4044, 6478, 1291, 148, 11095, 3599, 8739, 8846, 7297, 6987, 7475, 11448, 4455, 10230, 461, 289, 7110, 9072, 11547, 1900, 35, 1538, 288, 1880, 742, 8845, 11318, 421, 11567, 3018, 10995, 12584, 8907, 9780, 11628, 6350, 11729, 6110, 5482, 11729, 1082, 3897, 3588, 2552, 9519, 764, 11617, 7176, 3192, 5355, 5961, 9841, 10465, 7783, 12005, 12019, 9071, 2191, 10917, 6471, 3494, 12248, 2867, 2506, 3828, 6579, 6759, 687, 2019, 10999, 11244, 55419, 3517, 5872, 2575, 10015, 7064, 1429, 6472, 109, 12431, 6763, 4517, 3697, 13093, 3828, 6424, 435, 4386, 225, 4905, 15, 3352, 13078, 3834, 6386, 4955, 13191, 8488, 7085, 12811, 5699, 3099, 3497, 4163, 1093, 3729, 659, 3241, 4250, 5212, 3376, 814, 5010, 4125, 9273, 1940, 2190, 8100, 359, 9815, 7941, 2922, 2928, 7123, 1145, 4919, 4851, 4823, 13043, 4403, 1298, 2901, 12131, 4922, 1360, 2408, 3625, 3666, 1880, 3991, 4885, 13213, 3871, 8738, 4094, 3034.
 Kelt B. Gyarmaton, a b. gyarmati „Népbank” igazgatóságának 1887. évi október 15 én tartott üléséből.
Reményfy József,
 igazgató.